

[Strona Główna](#) > ... > [Twoje Prawa](#) > [Ofiary Przepęstw](#) > [Prawa Ofiar – W Poszczęólnych Państwach](#) > 1 -
Moje prawa jako ofiary przepęstwa

1 - Moje prawa jako ofiary przepęstwa

Jakie informacje uzyskam od odpowiedniego organu (np. policji, prokuratury) w okresie między popeęnieniem przepęstwa a złoęeniem przeze mnie zawiadomienia o tym przepęstwie?

Jeęeli ofiara nie zgłosi przepęstwa ani nie zawiadomi o nim organu sędowego ani organów ścigania (policji lub żandarmerii), nie uzyska żadnych informacji, poniewaę popeęnienie przepęstwa nie zostanie ujawnione.

Jeęeli organ sędowy, służby policyjne lub żandarmeria powezmę wiadomość o popeęnieniu przepęstwa w jakikolwiek inny sposób nię przez złoęenie zawiadomienia o podejrzeniu popeęnienia przepęstwa przez ofiarę, ofiara zostanie wezwana w celu złoęenia zeznań na temat poniesionej szkody i okoliczności popeęnienia czynu, a takęe zostanie pouczone o przysługujących jej prawach.

Jeęeli ofiara osobiście zawiadomi policję, żandarmerię lub organ sędowy, równieę zostanie przesłuchana po zgłoszeniu czynu oraz pouczone o przysługujących jej prawach.

Nie mieszkam w państwie UE, w którym popeęniono przepęstwo (w przypadku obywateli UE i obywateli państw trzecich). Jak chronione są moje prawa?

Obywatele Francji mogą złoęić zawiadomienie o popeęnieniu przepęstwa w dowolnym komisariacie policji lub w dowolnej jednostce żandarmerii, która znajduje się na terytorium państwa. Takie zawiadomienie zostanie rozpatrzone we Francji, jeęeli organy francuskie zachowają swoją właęciwość, lub zostanie ono przekazane właęciwym organom państwa, w którym popeęniono czyn.

Cudzoziemcy, którzy padną ofiarą przepęstwa popeęnionego na terytorium Francji, mogą złoęić zawiadomienie o popeęnieniu przepęstwa w dowolnym komisariacie policji lub w dowolnej jednostce żandarmerii, która znajduje się na terytorium Francji. W czasie przesłuchania lub składania zawiadomienia ofiara będąca cudzoziemcem może skorzystać z usług tłumacza ustnego. Zostanie ona powiadomiona o wynikach za pomocą wszelkich odpowiednich środków, a jej prawa będą chronione tak samo jak prawa obywateli francuskich, poniewaę w przepisach ustanowiono te same zasady informowania ofiar i ochrony przysługujących im praw, bez względu na ich obywatelstwo.

Ofiara może skorzystać z pomocy prawnej, jeęeli jest obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa, które zawarło z Francją umowę międzynarodową.

Ponadto jeęeli ofiara składa zawiadomienie o popeęnieniu przepęstwa lub zeznanie przeciwko określonej osobie, w którym zarzuca jej sutenerstwo lub handel ludźmi, przysługuje jej prawo do uzyskania tymczasowego zezwolenia na pobyt na terytorium Francji, które uprawnia ją do prowadzenia działalności zawodowej lub gospodarczej, o ile obecność tej osoby nie będzie stanowiła zagrożenia dla porządku publicznego.

Jakie informacje uzyskam, jeęeli złoęę zawiadomienie o popeęnieniu

przestępstwa?

Po złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa organ zwraca się do ofiary o podanie danych kontaktowych, aby móc się z nią skontaktować w toku postępowania przygotowawczego. Ofiara jest również informowana o przysługujących jej prawach i sposobach ich wykonywania.

Informowanie ofiary o postępach dokonanych w postępowaniu przygotowawczym

Ofiara może zwrócić się do policji, żandarmerii, prokuratora lub sędziego śledczego (*juge d'instruction*) – jeżeli skierowano do niego sprawę – z zapytaniem, na jakim etapie znajduje się postępowanie przygotowawcze, które jej dotyczy.

Jeżeli chodzi o zbrodnie i niektóre występki, w przypadku wytoczenia przez ofiarę powództwa adhezyjnego będzie ona co sześć miesięcy otrzymywać od sędziego śledczego informacje na temat etapu, na jakim znajduje się postępowanie.

Informowanie ofiary o wynikach postępowania przygotowawczego

Po zakończeniu postępowania przygotowawczego ofiara zostaje poinformowana o wydanym rozstrzygnięciu, tj.: umorzeniu postępowania, zastosowaniu wariantów alternatywnych wobec ścigania lub wezwaniu podejrzanego do stawienia się przed sądem. Jeżeli istnieje konieczność przeprowadzenia procesu, ofiara zostaje poinformowana o zarzutach przedstawionych podejrzanemu oraz o terminie i miejscu rozprawy.

Informowanie ofiary po skierowaniu sprawy do sędziego śledczego

W przypadku wszczęcia postępowania przygotowawczego prowadzonego przez sędziego śledczego prokurator Republiki przekazuje sprawę sędziemu śledczemu. Sędzia śledczy powiadamia ofiarę o wszczęciu tego postępowania oraz poucza ją o przysługującym jej prawie do wytoczenia powództwa adhezyjnego i sposobach wykonania tego prawa. Jeżeli ofiara jest osobą małoletnią, informacje otrzymują jej przedstawiciele ustawowi.

W powiadomieniu sędzia śledczy informuje również ofiarę, że w przypadku wytoczenia powództwa adhezyjnego jest ona uprawniona do skorzystania z pomocy adwokata, którego może wybrać samodzielnie lub złożyć wniosek o jego wyznaczenie do dziekana Izby Adwokackiej (*bâtonnier de l'ordre des avocats*), pouczając przy tym ofiarę o jej zobowiązaniu do pokrycia powiązanych kosztów, chyba że jest ona uprawniona do pomocy prawnej (zob. przesłanki) lub korzysta z ubezpieczenia ochrony prawnej.

Informowanie ofiary o sytuacji podejrzanego

Ofiara nie musi być informowana o tym, czy wobec domniemanego sprawcy zastosowano areszt tymczasowy, ani o tym, czy sprawca ten został zwolniony z więzienia.

Ofiarę zawsze natomiast należy poinformować o tym, że domniemany sprawca został objęty dozorem sądowym, jeżeli sąd orzekł wobec niego zakaz kontaktowania się z ofiarą w celu jej ochrony.

Czy mam prawo skorzystać z bezpłatnego tłumaczenia pisemnego lub ustnego (na potrzeby kontaktów z policją bądź innymi organami, w trakcie śledztwa/dochodzenia lub w czasie procesu)?

Jeżeli ofiara nie posługuje się językiem francuskim lub nie rozumie go w wystarczającym stopniu, policja lub żandarmeria wzywa tłumacza ustnego, w którego obecności ofiara składa zeznania. Tłumacz będzie zatem obecny przy przesłuchaniu ofiary, a także przy kontaktach z adwokatem oraz w trakcie procesu.

W toku postępowania ofiara może wnieść do sądu prowadzącego postępowanie o przetłumaczenie niezbędnych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Jeżeli takie tłumaczenie dotyczy istotnych dokumentów znajdujących się w aktach, jest ono nieodpłatne, ale jeżeli dotyczy również pozostałych dokumentów, wówczas należy za nie uiścić opłatę.

Niektóre dokumenty na temat praw ofiar zostały już przetłumaczone na najczęściej używane języki i są

przekazywane ofierze przez funkcjonariuszy policji lub żandarmerii.

W jaki sposób organ zajmujący się sprawą dopilnuje, żebym zrozumiał, co się dzieje oraz by właściwie mnie rozumiano (jeżeli jestem dzieckiem; jeżeli jestem osobą niepełnosprawną)

Jeżeli ofiara jest osobą niepełnosprawną w zakresie ograniczającym możliwość komunikacji, może skorzystać z pomocy tłumacza ustnego wezwanego przez organy ścigania lub sąd. Tłumacz będzie towarzyszył ofierze podczas przesłuchań, kontaktów z adwokatem lub w trakcie procesu.

Jeżeli ofiara nie umie lub nie jest w stanie czytać, dokumenty zostaną jej odczytane.

Jeżeli ofiara jest osobą małoletnią, jej przesłuchanie odbywa się w sposób dostosowany do jej wieku i stopnia dojrzałości oraz jest przeprowadzane przez specjalnie wyszkolonych przesłuchujących, niekiedy w obecności psychologa. Jeżeli konieczne jest przeprowadzenie wielu przesłuchań, ofiarę przesłuchuje – w miarę możliwości – ten sam przesłuchujący.

W niektórych komisariatach lub jednostkach żandarmerii istnieją specjalne pomieszczenia w celu stworzenia otoczenia dostosowanego do potrzeb dziecka i rozluźnienia atmosfery przesłuchania.

Małoletnia ofiara może zawsze domagać się, by w trakcie przesłuchania towarzyszyła jej dowolnie wybrana osoba dorosła.

Ponadto jeżeli postępowanie dotyczy poważnego przestępstwa, a w szczególności wszelkich przestępstw przeciwko wolności seksualnej, przesłuchanie jest filmowane lub co najmniej rejestrowane.

Usługi wsparcia dla ofiar przestępstw

Kto udziela wsparcia ofiarom przestępstw?

Pomocy ofiarom udzielają stowarzyszenia pomocy ofiarom. Misją tych stowarzyszeń jest zapewnienie wskazówek oraz udzielanie pomocy społecznej i prawnej lub wsparcia psychologicznego wszystkim ofiarom przestępstw, bez względu na to, czy uczestniczą one w postępowaniu karnym.

Ponadto stowarzyszenia te prowadzą biura ds. pomocy ofiarom, które znajdują się w każdym sądzie wielkiej instancji (*tribunal de grande instance*), aby udzielać pomocy i wsparcia ofiarom, których dotyczy toczące się postępowanie.

Ponadto ofiary szczególnych rodzajów przestępstw (np. przemocy ze strony partnera) mogą skorzystać ze specjalnej pomocy oferowanej przez wyspecjalizowane stowarzyszenia.

Czy policja skieruje mnie automatycznie do podmiotu udzielającego wsparcia ofiarom przestępstw?

Ofiara zostanie w dowolny sposób pouczona o przysługującym jej prawie do uzyskania pomocy ze strony służb podlegających organowi publicznemu lub ze strony stowarzyszenia pomocy ofiarom, których dane zostaną przekazane ofierze. W przepisach nie przewidziano, by policja lub żandarmeria bezpośrednio kontaktowała się ze stowarzyszeniami pomocy ofiarom, jeżeli jednak na komisariacie lub w jednostce żandarmerii znajdują się pracownicy socjalni (asystenci socjalni lub psychologowie), którzy zostali wezwani lub pełnią dyżur, ofiara może skorzystać z ich pomocy przy podejmowaniu kolejnych kroków.

Każda departamentalna dyrekcja ds. bezpieczeństwa publicznego posiada funkcjonariusza departamentalnego odpowiedzialnego za pomoc na rzecz ofiar. Jego zadaniem jest utrzymywanie kontaktów ze stowarzyszeniami, poprawa sposobu przyjmowania ofiar, gromadzenie informacji użytecznych dla ofiar oraz zapewnianie monitorowania postępowań karnych w celu udzielania informacji na temat ich przebiegu.

W każdej departamentalnej jednostce żandarmerii pracuje funkcjonariusz ds. prewencji, partnerstwa i kontaktów w zakresie pomocy ofiarom.

W każdym przypadku złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia poważnego przestępstwa przez X policjant zawsze przekazuje osobie składającej takie zawiadomienie formularz pomocy ofiarom, aby poinformować ją o działaniach podejmowanych przez Krajowy Instytut ds. Pomocy Ofiarom i Mediacji (l'institut national d'aide aux victimes et de médiation, INAVEM) i przekazać jej dane stowarzyszeń pomocy ofiarom lub służb socjalnych.

Następnie prokurator Republiki może bezpośrednio zwrócić się do stowarzyszenia pomocy ofiarom, aby udzieliło ono wsparcia ofierze przestępstwa.

W przypadku zdarzenia, w którym uczestniczyło wiele osób (wypadek zbiorowy lub akt terrorystyczny), stowarzyszenia pomocy ofiarom mogą uzyskać dostęp do listy ofiar i skontaktować się z nimi bezpośrednio.

Jak chroni się moją prywatność?

W toku postępowania przygotowawczego ofiara ma prawo – za zezwoleniem prokuratora Republiki – nie ujawniać swojego adresu zamieszkania i podać adres brygady żandarmerii lub komisariatu policji bądź adres osoby trzeciej, o ile osoba ta wyraźnie wyrazi na to zgodę.

Ponadto ofiara może wnieść o wyłączenie jawności rozprawy, tj. jej utajnienie, przy czym sędziowie nie mogą oddalić takiego wniosku, jeżeli został on złożony przez ofiarę zgwałcenia, tortur lub aktów barbarzyństwa, którym towarzyszyła napaść na tle seksualnym. W pozostałych przypadkach jawność rozprawy zostanie wyłączona wyłącznie wówczas, gdy nie sprzeciwi się temu ofiara lub inny powód cywilny.

We wszystkich sprawach tożsamość ofiary nie może zostać ujawniona przez media, chyba że wyrazi ona na to zgodę.

Ponadto usługi świadczone przez stowarzyszenia pomocy ofiarom i gromadzone przez nie dane są całkowicie poufne.

Czy muszę złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przed uzyskaniem dostępu do wsparcia dla ofiar przestępstw?

Złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa nie jest konieczne w celu uzyskania dostępu do wsparcia ze strony stowarzyszenia pomocy ofiarom.

Środki ochrony osobistej - jeżeli znajduję się w niebezpieczeństwie

Jakie rodzaje ochrony są dostępne?

W przypadku przemocy ze strony partnera sąd może orzec wobec sprawcy nakaz opuszczenia miejsca zamieszkania rodziny, zakaz przebywania w określonych miejscach i nakaz poddania się leczeniu lub terapii psychologicznej.

W przypadku przemocy ze strony (byłego) małżonka lub (byłego) konkubenta lub w przypadku poważnego niebezpieczeństwa grożącego ofierze prokurator Republiki może przekazać ofierze urządzenie umożliwiające jej zdalną ochronę (telefon w razie poważnego niebezpieczeństwa). Ofiary przemocy ze strony partnera mogą również wnieść do sędziego orzekającego w sprawach rodzinnych (*juge aux affaires familiales*) o wydanie nakazu ochrony przewidującego nałożenie na sprawcę określonych zakazów, jeżeli istnieją uzasadnione przesłanki, by przypuszczać, że sprawca faktycznie popełnił zarzucane mu czyny i że ofiara narażona jest na niebezpieczeństwo.

Sąd może również zapewnić ochronę ofierze oraz jej rodzinie przed ewentualnymi groźbami lub naciskami ze strony domniemanego sprawcy, orzekając wobec niego środki polegające na zakazie wszelkich kontaktów, takie jak tymczasowe aresztowanie, dozór sądowy i inne ograniczenia sądowe.

Kto może mi zapewnić ochronę?

Ochronę ofiar zapewnia organ sądowy, który uwzględnia zagrożenia i potrzeby ofiar w celu orzeczenia określonych środków karnych, np. zakazu kontaktowania się lub przebywania w określonych miejscach, takich jak miejsce zamieszkania ofiary. W przypadku orzeczenia przez sąd takich zakazów orzeczenia te są przekazywane do komisariatów policji i jednostek żandarmerii, które muszą zapewnić ich przestrzeganie. W przypadku naruszenia

zakazu przez podejrzanego lub skazanego może on zostać zatrzymany, a takie zachowanie może stanowić przesłankę wymierzenia kary pozbawienia wolności lub zostać uznane za kolejne przestępstwo.

Jeżeli ofiara korzysta ze specjalnego urządzenia do ochrony (telefonu w razie poważnego niebezpieczeństwa), ochronę zapewnia jej właśnie to urządzenie umożliwiające łatwy kontakt z platformą zgłoszeń, która bezzwłocznie powiadamia funkcjonariuszy policji lub żandarmerii znajdujących się najbliżej ofiary, aby mogli oni udać się do miejsca, w którym przebywa ofiara znajdująca się w niebezpieczeństwie.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony sprawcy?

Funkcjonariusz policji sądowej, który przesłuchuje ofiarę, ma obowiązek zgromadzić podstawowe informacje umożliwiające indywidualną ocenę sytuacji ofiary i jej potrzeb w zakresie ochrony. Przekazuje on te informacje organowi sądowemu, który prowadzi postępowanie i który – jeżeli uzna to za stosowne – nakazuje stowarzyszeniu pomocy ofiarom przeprowadzenie bardziej szczegółowej oceny. Celem tej indywidualnej oceny jest przede wszystkim określenie ryzyka zastraszenia lub odwetu ze strony sprawcy przestępstwa.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony systemu wymiaru sprawiedliwości (w trakcie dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu)?

Celem opisanej powyżej oceny jest również określenie ryzyka wtórnej wiktyimizacji, która może wystąpić w związku z uczestnictwem ofiary w postępowaniu karnym.

Jakie środki ochrony są dostępne dla ofiar przestępstw najbardziej potrzebujących szczególnego traktowania?

Ofiary przestępstw najbardziej potrzebujące szczególnego traktowania mogą skorzystać z oceny i wsparcia stowarzyszenia pomocy ofiarom.

Ponadto przewidziano różne środki ochrony w zależności od potrzeb ofiary, takie jak:

- ograniczenie liczby przesłuchań i badań lekarskich do zakresu ściśle niezbędnego do celów postępowania;
- możliwość wniesienia o przesłuchanie przez przesłuchującego tej samej płci – w przypadku przemocy seksualnej lub przemocy ze względu na płeć;
- możliwość przeprowadzenia przesłuchania w dostosowanych pomieszczeniach przez wykwalifikowanych przesłuchujących i – w miarę możliwości – przeprowadzenia wszystkich przesłuchań przez tych samych przesłuchujących.

Jestem małoletni - czy przysługują mi szczególne prawa?

Małoletnia ofiara nie tylko posiada takie same prawa jak ofiara dorosła, ale także szczególne prawa związane z jej małoletnością. W związku z tym jeżeli wydaje się, że rodzice (lub przedstawiciele ustawowi) nie są w stanie zapewnić ochrony interesów małoletniego, organ sądowy wyznacza kuratora procesowego (osobę bliską dziecku lub osobę upoważnioną), której obowiązkiem jest reprezentowanie małoletniego i wykonywanie jego praw.

W celu ochrony interesów dziecka wyznacza się również często adwokata, który musi być obecny podczas każdego przesłuchania małoletniej ofiary.

W przypadku niektórych przestępstw, w szczególności przestępstw przeciwko wolności seksualnej, już na etapie postępowania przygotowawczego małoletnia ofiara może zostać poddana badaniu lekarskiemu/psychologicznemu, którego celem jest ocena charakteru i wagi poniesionej szkody oraz ustalenie, czy ofiara wymaga odpowiedniego leczenia lub odpowiedniej opieki. Istnieje obowiązek filmowania przesłuchań małoletniego będącego ofiarą określonych rodzajów przestępstw, w szczególności przestępstw przeciwko wolności seksualnej, aby uniknąć konieczności wielokrotnego przesłuchiwanie małoletniego.

Ponadto podczas każdego przesłuchania, bez względu na charakter zdarzenia wiktyimizującego, małoletniej ofierze może towarzyszyć wybrana przez nią osoba (osoba bliska, członek rodziny, przedstawiciel ustawowy, lekarz, psycholog).

W wyniku przestępstwa zmarł członek mojej rodziny – jakie prawa mi przysługują?

Osoba, która nie jest bezpośrednią ofiarą przestępstwa, może mimo wszystko zostać uznana za ofiarę (pośrednią) i korzystać z określonych praw.

Ofiara pośrednia, która uważa, że poniosła szkodę, nawet jeżeli jest to wyłącznie krzywda, może wnieść pozew adhezyjny na etapie postępowania przygotowawczego, do sędziego śledczego bądź podczas rozprawy, jeżeli sprawca stawia się przed sądem w celu jego osądzenia.

W przeciwieństwie do bezpośredniej ofiary przestępstwa ofiara pośrednia nie musi jednak zostać wezwana do stawiania się przed sądem ani poinformowana o terminach rozpraw, jeżeli uprzednio nie zgłosiła swojego uczestnictwa.

Ponadto ofiara musi uściślić charakter poniesionej przez siebie szkody, aby sędzia mógł ustalić, czy może przyjąć wytoczone przez nią powództwo adhezyjne, tj. stwierdzić jego dopuszczalność.

Członek mojej rodziny jest ofiarą przestępstwa – jakie prawa mi przysługują?

Osoba, która nie jest bezpośrednią ofiarą przestępstwa, może mimo wszystko zostać uznana za ofiarę (pośrednią) i korzystać z określonych praw.

Ofiara pośrednia, która uważa, że poniosła szkodę, nawet jeżeli jest to wyłącznie krzywda, może wnieść pozew adhezyjny na etapie postępowania przygotowawczego, do sędziego śledczego bądź podczas rozprawy, jeżeli sprawca stawia się przed sądem w celu jego osądzenia.

W przeciwieństwie do bezpośredniej ofiary przestępstwa ofiara pośrednia nie musi jednak zostać wezwana do stawiania się przed sądem ani poinformowana o terminach rozpraw, jeżeli uprzednio nie zgłosiła swojego uczestnictwa.

Ponadto ofiara musi uściślić charakter poniesionej przez siebie szkody, aby sędzia mógł ustalić, czy może przyjąć wytoczone przez nią powództwo adhezyjne, tj. stwierdzić jego dopuszczalność.

Czy mogę uzyskać dostęp do mediacji? Na jakich warunkach mogę skorzystać z mediacji? Czy będę bezpieczny/bezpieczna podczas mediacji?

Mediacja jest środkiem prawnym, który można zastosować, jeżeli może on zapewnić naprawienie szkody wyrządzonej ofierze, złagodzić negatywne skutki przestępstwa lub przyczynić się do resocjalizacji sprawcy czynu.

O przeprowadzeniu mediacji może postanowić prokurator Republiki po uzyskaniu zgody ofiary lub na jej wniosek.

W przypadku przemocy ze strony małżonka lub byłego małżonka ofiary, jej partnera, z którym zawarła cywilny pakt solidarności, lub jej byłego partnera, konkubenta bądź byłego konkubenta mediację można przeprowadzić wyłącznie na wniosek ofiary. W tym przypadku sprawca przemocy otrzymuje również upomnienie (*rappel à la loi*).

Jeżeli po przeprowadzeniu mediacji między sprawcą czynu a ofiarą (były) małżonek ofiary, (były) partner, który zawarł cywilny pakt solidarności (*pacte civil de solidarité*) z ofiarą, lub (były) konkubent dopuści się kolejnych aktów przemocy, kolejna mediacja jest niedopuszczalna.

Mediacja, której przeprowadzenie można powierzyć funkcjonariuszowi policji sądowej, osobie wyznaczonej przez prokuratora lub mediatorowi, polega na nawiązaniu kontaktu przez ofiarę ze sprawcą czynu przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa ofierze, która zgadza się na zasady i warunki przeprowadzania mediacji. Ofiara nie może zostać skonfrontowana ze sprawcą wbrew swojej woli; w żadnym wypadku nie można pozostawiać ofiary sam na sam ze sprawcą.

Ponadto środek ten nie jest stosowany, jeżeli okaże się, że nawiązanie kontaktu między sprawcą a ofiarą stanowi dla niej zagrożenie.

Gdzie mogę znaleźć przepisy, w których określono moje prawa?

Całe ustawodawstwo francuskie jest dostępne na [stronie internetowej](#). Prawa ofiar określono w kodeksie postępowania karnego, w szczególności w art. 10-2 do 10-5 i art. D1-2 do D1-12.

■ Ostatnia aktualizacja: 02/07/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.